

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

จิตใจคนทำไมถึงต่ำทรามเอานักหนา

(มีข้อความทางอินเทอร์เน็ตจากอเมริกาว่า ขอกราบคารวะหลวงตาด้วยความคารวะอย่างสูง ขออภัยโทษเป็นอย่างยิ่ง คณะศิษย์ไม่อยากจะเห็นหลวงตาต้องมาเห็นดเห็น้อยสังขาร เพราะหนี้สินของชาวบ้านไม่ใช่ของชาติ คนที่มีกิเลสเขาส่งขึ้น ไม่ใช่ชาติสร้างหนี้ ศิษย์หลาย ๆ คนต้องการเห็นหลวงตาสอนธรรมะเหมือนเดิม ไม่ต้องการพบเห็นเสาะแสวงหากองผ้าป่า น้ำเงินหรือทองคำใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะนั่นก็คือตัวกิเลสที่ร้ายกาจ ที่หลวงตาเคยพร่ำสอนศิษยานุศิษย์เสมอมา การทอดผ้าป่าช่วยชาติคงไม่ใช่หนทางพระนิพพานแน่ ๆ) โคตรพ้อมึงไปเห็นพระนิพพานเธอ ว่าอย่างนั้นซี มาหาเรื่องอะไร ไม่ใช่มันแทรกเข้ามาหรือนี้ (ครับ แทรกเข้ามา) มันแทรกเข้ามา ๆ พวกที่มันสร้างบาปสร้างกรรมใส่ชาติให้จมคือใคร ถ้าไม่ใช่พวกเปรตนี้ เข้าใจเธอ คนช่วยค้ำชูเขี่ยขุดค้นขึ้นมาเพื่อความดีเสียหายไปไหน

มันหาเรื่องอย่างนี้ละ พอพูดต่อกันมันก็มาแล้วนี้ รู้ทันที่ยังบอกแล้ว เข้าใจเธอเอาละพอ ฟาดเข้าป่า มายุ่งทำไม นี่เห็นไหมมันเข้ามาหาจ่ออย่างนี้ เผานั้นเผานั้นมันไม่ฟัง คนสร้างความดีไม่ใช่เรื่องทางมรรคทางผล มันสร้างความล่มจมให้แก่ชาติใครเป็นคนสร้าง เปรตตัวไหนสร้าง มันหวังมรรคหวังผลที่ไหน ไม่เห็นถามตัวมันเอง มันหาแทรกทุกแห่ง พวกนี้อยู่เป็นสุขไม่ได้ นี่จำเอานะ เราพูดถึงเรื่องผู้ทำความดี ทำแทบล้มแทบตาย มันหาไฟมาจ่ออย่างที่พูดต่อกันนี้ เข้าใจไหม มันตั้งหาเรื่อง ไม่มีเรื่องไฟเผาหัวออกมันเสียก่อนจึงไปเผาคนอื่นมันอยู่ไม่ได้พวกนี้ อย่าไปฟังเสียงมันนะ เราทำไปความดีของเรา ช่วยกันอย่างนี้ละพระเจ้าพระสงฆ์เรา ตลอดประชาชนญาติโยมอยู่ตามที่ต่าง ๆ ช่วยกันออกมา ๆ

เมื่อวานนี้วันที่ ๒๒ ตุลา กฐินทองคำได้ ๘๕๕ กอง กฐินเงินสดได้ ๓,๓๘๕ กอง รวมเป็น ๔,๒๔๐ กอง รวมทองคำทั้งหมดได้ ๕,๒๘๔ กิโลกรัม ทั้งที่เข้าคลังหลวงแล้ว และรอที่จะเข้าอยู่ กฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองนั้น กฐินทองคำได้ ๕,๘๕๓ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๒๒ กิโล ๑๖ บาท ๓ สลึง กฐินเงินสดและเช็คได้ ๑๙,๕๖๘ กอง เท่ากับเงินสด ๓๑,๓๐๘,๘๐๐ บาท รวมกฐินทองคำทั้งหมดที่ได้เวลานี้ได้ ๒๕,๔๒๑ กอง ยังขาดอยู่อีก ๕๘,๕๗๙ กอง ตัดเข้าไปนะ จวนวันแล้วตัดเข้าไป ยังเหลือแต่ตัวล่อนจ้อนทีเดียว

เร่งนะกฐินเรา วันนี้ถึงวันที่ ๒๕ ทอยย ๆ ตอนนี่ พอถึงวันนั้นแล้วมันจะเข้ากันไม่ถึง มันจะแน่นหมด ในช่วง ๓ วันนี้พวกพี่น้องทั้งหลายควรทอยยกันเข้าถวายกองกฐินนะ พอถึงวันที่ ๒๖ แล้วคนจะมากต่อมากจะลำบาก จึงตั้งแต่วันที่ ๒๓ วันนี้ถึงวันที่ ๒๕ ควรทอยยได้ก็ทอยยถวายเข้ามา ๆ พอวันที่ ๒๖ ก็แน่นหมดเลยแหละวันนั้น จนจะเคลื่อนไหวไม่ได้คนจะมากจริง ๆ เราก็มุ่งหิ้วอย่างแรงกล้า คราวนี้ให้ได้ทองคำมากพอสมควร จะเพิ่มเข้าไป ๆ เรื่อย ๆ เป็นระยะ ๆ กำหนดไว้ระยะหนึ่งแต่ละครั้ง ๆ ที่เรามอบเข้าไปนั้น ไม่ให้ต่ำกว่า ๕๐๐ กิโล พอถึง ๕๐๐ กิโลแล้วก็หลอมปั๊บแล้วเข้าที่หนึ่ง ๆ

เรามอบคราวที่แล้วถึงวันที่ ๑๐ ธันวา ซึ่งจะเป็นวันมอบทองคำอีกเหมือนกัน เวลานี้ดอลลาร์ได้ ๒ แสนแล้วก็จะเข้าพร้อมกัน แต่มันควรจะได้ ๓ แสนเราก็จะขยับให้ได้ ๓ แสน คราวที่แล้วก็ ๓ แสน ได้อาเงินในโครงการไปซื้อ ๑๐ ล้านบาท ดอลลาร์มันไม่พอ ๓ แสนเลยเอาเงินในโครงการออกมา ๑๐ ล้านมาซื้อจึงครบจำนวน ๓ แสน แล้วก็มอบพร้อมกันกับทองคำ คราวนี้ก็จะมีมอบเหมือนกัน แต่ที่แน่ใจแล้วเวลานี้ได้ ๒ แสนกว่านิดหน่อย นี้ก็จะมอบไม่ถึง ๓ แสนก็ตาม ๒ แสนนี้เป็นพื้นฐานแล้วจะมอบไปกับทองคำที่กำหนดไว้แล้วว่า ๕๐๐ กิโลนะคราวนี้

งานคราวนี้ที่ธนาคารชาติคนก็จะมากเหมือนกัน เพราะพระเท่าที่นิมนต์กำหนดตายตัวไว้แล้วเวลานี้ตั้ง ๖๑ องค์กร คือธนาคารชาตินั้นครบรอบอายุตั้งธนาคารมา ๖๐ ปีพอดี แล้วนิมนต์พระมา ๖๑ องค์กรในวันนั้น จะมีพระกรรมฐานมาก มาจากที่ต่าง ๆ ภาคต่าง ๆ บรรดากรรมฐานจะได้มาในงานนี้ตามคำนิมนต์ของเรา ซึ่งเป็นผู้สั่งให้นิมนต์เอง วัดไหน ๆ ซอกแซกเข้าไปหาหมด ที่แรกนี่กว่าจะได้วัดละหลายองค์ ไม่ได้นะ เลยกลายเป็นวัดละองค์ บางที่บางวัดอาจจะไม่ถูกนิมนต์เพราะครบกำหนด ๖๑ องค์กรแล้ว

เรื่องเงินทองอะไรที่จะถวายพระนั้น เราได้ยินเสียงมันเป็นอกุศล หรือจะเป็นเรื่องที่คอยแทรกคอยทำลายพวกทำดีทั้งหลายดังที่เคยเป็นมาก็อาจเป็นได้ ตอนนั้นผู้ว่าการธนาคารชาติไม่อยู่ คงจะสั่งเสียให้ทางคณะกรรมการทั้งหลายมาประชุมกันถึงเรื่องเกี่ยวกับการเงินการทอง ครั้นเวลาผลออกไปมันลอดออกไปยังงี้ก็ไม่ว่างนะ มันก็กลับมาถึงลูกศิษย์ของเราในกรุงเทพฯ คือถึงคุณชายนั้นแหละ เขาไปกระซิบถาม ทำไมว่าหลวงตาบ๊วยจะทำบุญให้ทาน ทำไมจึงไปรีบไปเอาเงินธนาคารไปถวายพระที่มานิมนต์ นี้อ่า

เขาไปกระซิบกระซาบถาม คุณชายป่า คุณชายป่าก็รู้สึกว่ามันใจเหมือนกัน แล้วก็รับรองไว้เลย บอกว่าหลวงตาองค์นี้ ขึ้นอย่างยันเลยนะ หลวงตาองค์นี้เราเคยคบค้า

สมาคมกับท่านมาไม่ทราบว่ก็ปีแล้ว ความเคลื่อนไหวของท่านเป็นที่เคารพเลื่อมใสตลอดมาผมหาที่ต้งติไม่ได้เลย ที่ว่าท่านจะไปบิบบเอาเงินในธนาคารมาทำบุญให้ทานนี้เป็นไปไม่ได้เลย ขอยันเสียก่อน ยังงใจขอให้ผมไปหาท่านเสียก่อน แต่เรื่องแนนี้แนอย่างนี้แล้วแหละ แนในหัวใจผม ไม่เคยเห็นหลวงตาองค์นี้จะไปทำความกระทบกระเทือนแก่ผู้หนึ่งผู้ใดไม่เคยมีว่าอย่างนั้น มาจะมาเล่าให้เราฟัง เราหมดท่าละ โอ้ย.เราก็ดี อันนี้การปริกาหารหรือกันกับผู้ว่าการธนาคารชาติเราปริกาจริง จะควรยังงให้สมมาพอควรกับงานของเราซึ่งเป็นงานที่ยิ่งใหญ่

การนิมนต์พระมานี้จะควรปฏิบัติอย่างไร เพราะในฐานะเราเป็นหัวหน้าด้วยกันทางโน้นก็หัวหน้าทางธนาคาร ทางนี้ทางศาสนาที่เข้าไปเกี่ยวพันเป็นเจ้าภาพด้วยกัน เราก็ปริกาหรือ ความหมายคือว่า ถ้าทางโน้นมีเท่าไร ๆ ก็ให้จัดตามอัยาศัย ขาดเหลือเท่าไรทางวัดนี้จะช่วยหมดเลย ถ้าหากว่าทางโน้นไม่มี ทางนี้จะยกให้หมดร้อยเปอร์เซ็นต์ นี่เป็นเรื่องความจริงของทางวัด เออ ก็อย่างนั้นซิ ผมมันเชื่อหลวงตาก่อนแล้วแหละ พอพูดอย่างนี้ยังแม่นยำ ก็เลยเป็นอันว่าตกลง ก็ทำให้ซบซันนะ เราจะไปหาบิบบเงินคน เราไม่เคยมีนะ จะว่าอะไรแต่เขาปวารณาจนเต็มเหนี่ยว หมดเนื้อหมดตัวเราก็ไม่เคยเข้าไปรบกวนไปขอ เมื่อไม่จำเป็นขอกันหาอะไร การปวารณาของเขา เขาก็ปวารณาด้วยความเป็นธรรม เราผู้รับค่าปวารณาเราก็ต้องเป็นธรรมของเรา สมควรยังงเราจะพิจารณาเอง อันนี้อยู่ ๆ จะไปบิบบเอาเงินธนาคารมาช่วยทำบุญให้ทาน มันเป็นไปไม่ได้

เมื่อ ๒-๓ วันนี้อีกยังงให้พระโทรไปบอกไปเลยว่า ทางนี้จะขอถวายอีกเรียกว่าเป็นครั้งหนึ่งไปเลย ไปหาผู้ว่าการธนาคารชาติ จะถวายไปเพื่อสมทบในงานนี้ ทางนั้นปิดทันทีเลย ผู้ว่าการธนาคารชาติปิดเลย โอ้ย.ไม่เอา ๆ หลวงตาที่ได้นำสมบัติเข้าคลังหลวงนี้มากต่อมากแล้ว ไหนจะไปรบกวนหลวงตาอะไรอีก ว่างั้นนะ ไม่เอา ๆ ทันทีเลยบอกมาแล้วทางนี้ก็มาบอกเรา ก็หมดปัญหากันไป

คือเราจะส่งเงินไปสมทบช่วยทำบุญให้ทาน ทางโน้นปิดทันทีเลยไม่เอา ๆ เลยแล้วก็ยกคุณในการช่วยชาติของเราขึ้นว่า ที่หลวงพ่อบำเพ็ญผลประโยชน์เข้าสู่ชาตินี้มากต่อมากแล้ว ไหนยังมารบกวนหลวงตาอีก ไม่เอา ๆ ทันทีเลย นี่เรื่องมันก็เป็นอย่างนั้น มันแทรกเข้ามา หว่าหลวงตาเที่ยวหาบิบบหาบี่ ไอ้พวกเปรตมันมีได้แหละ คอยแต่ทำลาย คอยแต่ที่จะทำลายโดยถ่ายเดียว อู้ย.เราสลดสังเวชนะ คนหนึ่งทำดีแทบเป็นแทบตาย คนหนึ่งไม่มีอะไรเอาไฟไปเผาไปจุด ตายแล้วจะลงหลุมไหนน่านรกพิเศษสำหรับพวกเปรตพิเศษนี้มันจะมีหรือไม่ เรายังไม่ได้ติดต่อยมบาลดูมันมี

หรือไม่ เดี่ยวพวกนี้มันจะไปแก่งก้าง ๆ อยู่หน้าปากหลุมโรงพยาบาล มันเข้าไม่ได้ เพราะทางโน้นไม่เปิดทาง ทางนี้ตันจะเข้าว่าจันเถอะนะ

มันนำทุเรศ แหมจิตใจคนทำไมถึงต่ำทรมานเอานักหนา ต่ำอย่างนี้แหละ คือไม่ยอมฟังเหตุฟังผล ดี ชั่ว ประการใดเลย จะเอาให้ได้อย่างใจ ๆ ใจนี้เต็มไปด้วยความโลภ ความมั่งใหญ่ใฝ่สูง ความยิ่งใหญ่ในอำนาจบาตรหลวงต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องสัวม เรื่องถานทั้งนั้นแหละ มันยิ่งใหญ่มาก แล้วไปทำลายของดีทั้งหลาย ทองคำทั้งแท่งที่เรียกว่าของดีให้แหลกเหลวไป คนดีทำดีที่ไหน พวกชั่วนี้ค่อยไปทำลาย ๆ แล้วประการหนึ่งมันก็คงจะมีคนชั่วมาก มันถึงมีพวกมากในการที่จะทำลาย คนดีมีน้อย คนชั่วมีมาก รวมหัวเป็นคนชั่วเข้าไป ไถเข้าไปไสเข้าไปเผาเข้าไปเรื่อย ๆ แบบหน้าด้าน ๆ ทุกวันนี้เป็นแล้วเห็นได้ชัดเจน คราวนี้แหละคราวที่เราออกมาช่วยชาติด้วยความบริสุทธิ์หัวใจของเราเต็มเหนี่ยว จึงได้เห็นความสกปรกเลอะเทอะจนมองดูไม่ได้ ประจักษ์ตาของเรา ประจักษ์ใจของเราคราวนี้แหละ โอ้ย.พิลึกนะ นำทุเรศ

พวกที่มาบำเพ็ญธรรมภายในวัดนี้ ก็ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติทำจิตใจให้สงบเย็น ไม่มีอะไรที่จะเป็นความสุขเลิศเลอยิ่งกว่าหัวใจ ในขณะที่เดียวกันถ้าทำความผิดต่อตัวเอง และจิตใจของตัวเอง ไม่มีอะไรที่จะร้อนยิ่งกว่าหัวใจของสัตว์หรือบุคคลรายหนึ่ง ๆ ร้อนนะ รวมแล้วเป็นไฟกันทั้งโลก เพราะสร้างแต่ความชั่วซึ่งเป็นไฟเป็นไฟ แล้วก็มารวมอยู่ที่หัวใจเป็นผู้รับเคราะห์รับกรรมนะ ต้นไม้ ภูเขา ดินฟ้า อากาศ เขาไม่ได้รับความทุกข์ความสุขนะ เขาไม่เป็นภานะ เขาไม่เป็นผู้รับนะ ผู้รับคือหัวใจของสัตว์โลกนั้นแหละ เช่นอย่างมนุษย์เรานี้แหละเป็นผู้รับนะ ย่นเข้ามาก็คือชาวพุทธเรา ความทุกข์จะเข้าร่วมอยู่ที่ใจ ใจเป็นผู้รับภาระความทุกข์ ถ้าทำผิดพลาดลงไปความทุกข์ทั้งหลาย จะเข้ามาสู่ใจ ถ้าทำความถูกต้องแล้วความสุขทั้งหลายจะไหลเข้ามาสู่ใจนี้ทั้งนั้นนะ

โลกอันนี้ไม่มีสถานที่ได้รับความสุขและความทุกข์ นอกจากหัวใจของสัตว์และบุคคลเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงให้พากันสำรวมระวังใจนะ อะไรที่จะเป็นความผิดนั้นละ เป็นสายมาแห่งไฟ มันจะมาเผาไหม้ให้เกิดความทุกข์ความทรมานตัวเอง ให้เปิดออก ๆ แล้วยิ่งการอบรมจิตใจให้มีความสงบเย็นนี้ นี่จะเห็นประจักษ์ในใจ ใจใครมีความสงบมากผู้นั้นจะมีความสุขขึ้นมาก ๆ สุขมารวมอยู่ที่ใจ ๆ ๆ อยู่ที่ไหนเป็นสุขหมด คนมีจิตใจสงบด้วยอรรถด้วยธรรม เป็นอย่างนั้น

ถ้าเต็มไปด้วยกิเลสเป็นไฟทั้งกอง อย่าเอาชาติชั้นวรรณะ ฐานะสูงต่ำ บริษัทบริวารเงินทองข้าวของอะไรมาอุดกัน ว่านั่นคือบ่อแห่งความสุข นั่นแลคือบ่อแห่งความหลงของสัตว์ สัตว์จะไปหลงนั้นสร้างความทุกข์ขึ้นมาตัวเอง ตายแล้วจมเลย ผู้ที่ไม่หลง อะไรจะมีมากมีน้อยพอทำประโยชน์ได้ยังไงให้อามาทำ ตายแล้วไม่มีใครไปสน

ใจแหละ อย่างมากก็นิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา ๆ ถ้าเจ้าของทำความชั่วแล้ว กุสลา ร้อยปากของพระก็ไม่เกิดประโยชน์ ถ้าเจ้าของทำดีแล้วตายในป่าในเขามีความหมายอะไรกับกุสลา ธมฺมา ภายนอกกะ ภายในของท่านเต็มแล้ว เท่าที่ปรากฏในตำรานี้รู้สึกว่ามีน้อยมาก ท่านทำไมท่านไม่แสดง ไม่จดจารึกออกมา คือพระอรหันต์นิพพานนี้ไม่ค่อยจะปรากฏนะ มีน้อยมาก ถ้าเป็นฐานสำคัญนั้นแล้วก็มันก็ไม่น่าสงสัยอะไรแหละ

ท่านผู้มีธรรมในใจท่านตายง่ายท่านตายสบาย ดีไม่ดีอยู่กับหมู่กับพวกหรือกับพระเจ้าพระสงฆ์ลูกศิษย์ลูกหา ถึงเวลาท่านจะตายท่านหลีกไปบอกรู้ ท่านตายง่ายที่สุดพระอรหันต์นะ เป็นเพราะเหตุนี้กรรมทำให้เราสงสัย เพราะตามตำรับตำราไม่ได้บอกว่าพระอรหันต์องค์นั้นนิพพานที่นั่นนิพพานที่นี่ มีเรื่องมีราวเอิกเกริกเฮฮา เป็นบ้าเหล่าบ้าสุราอย่างพระเราตายทุกวันนี้หรือไม่ มันไม่เห็นนี่ องค์ไหนที่สมควรจะนำมาแสดงท่านก็แสดงเฉพาะ ๆ นับแต่พระพุทธเจ้าลงมา ๗ วันก็ถวายพระเพลิงพระพุทธเจ้า จากนั้นก็พระสารีบุตร พระโมคคัลลาน์ บอกสถานที่ที่จะปรินิพพาน แล้วพระอานนท์บ้างอะไรเหล่านี้ นอกนั้นไม่ค่อยแสดง เจียบ ๆ ไปเลย ก็มีไปเด่นอยู่จุดหนึ่งที่ว่าพระกัสสปะ เวลานี้ยังไม่ได้เผาศพพระกัสสปะ ในตำรามีอยู่แล้วแหละ แต่อย่าให้พูดเถอะเสียเวลาไปเปล่า ๆ นะ ดีไม่ดีเพิ่มความไม่เชื่อเข้าก็ได้

กิเลสมันไม่ยอมเชื่อธรรมแหละ ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสพันตลอดนะ นี่แหละเรื่องของพระอรหันต์ทั้งหลาย นิพพานที่ไหนเจียบ ๆ ถ้าพูดตามรากฐานเราก็ไม่สงสัย พระอรหันต์ท่านจะชอบอะไรเอิกเกริกเฮฮายุ่งเหยิงวุ่นวาย ไม่มีว้างเลย ยิ่งจวนเข้าไปเท่าไรการปล่อยวางของท่านเกี่ยวกับเรื่องความเมตตาสงสารประชาชนญาติโยมนี่ จะค่อยหดเข้ามา ๆ เรียกว่าถึงเวลาแล้วที่จะปล่อยธาตุขันธ์ ที่เกี่ยวกับประชาชนท่านก็ยิ่งไม่มีอารมณ์อะไรเลย ถึงเวลาแล้วท่านด้อม ๆ เข้าไปที่ไหน ไปร่มไม้ร่มไหน ป่าเขาลำเนาไพรที่ไหนที่เป็นที่สะดวกสบายในการปลงธาตุขันธ์ ไอ้พวกสัวมพวกถ่านนี้ท่านก็ไปปลงที่นั่น ก็ไปบ๊ีบไปเลย ใครกุสลา ไม่กุสลา ไม่เห็นมีความหมายอะไร เพราะเหตุนี้ละมันทำให้เราสงสัยว่า ในตำราไม่ค่อยแสดงไว้มากกว่า พระอรหันต์นิพพานที่นั่นที่นี้ ไม่ค่อยมีมากนะ มีเฉพาะที่จำเป็น ๆ หรือสำคัญ ๆ องค์ที่สำคัญมี นอกจากนั้นก็เสมอกัน

ไม่สำคัญยังไงคือสำคัญเสมอกันไปหมด ท่านก็ไม่ออก แต่สำคัญเป็นพิเศษท่านออกมานั้น ไม่ได้ยื่นแสดงนะ แล้วกลับตรงกันข้ามทุกวันนี้ ที่ไหนตายแล้วดองกันไว้ได้ ๓ ปี ๔ ปี ก็ไม่ยอมเผา เอาศพนั้นแหละเป็นตลาดร้านค้า เป็นสินค้า กว้านเอาเงินเข้ามาเผา ไม่แล้วสักที ก็เอาเงินเผามันจะไปไหม้อะไร เข้าใจไหม พอยื่นให้บ๊ีบกิเลสเอาไปถลุงหมด ๆ ท่านเผาด้วยไฟนะ ท่านไม่ได้เผาด้วยเงิน เพราะฉะนั้นพระอรหันต์ตายภาษาเรา จึงไม่ค่อยมีปรากฏในตำรับตำรามากนัก ทุกวันนี้ใครตายก็ โอ้ย.พิลึกพิลั่น

ถือเรื่องตายเลิศเลอยิ่งกว่าเรื่องความเป็นอยู่ เวลาเป็นอยู่น่าจะศึกษาอบรมตัดแปลงตัวเองให้ดีขึ้นให้เลิศให้เลอขึ้นไป ไม่สนใจ แต่มั่นสนใจเรื่องอะไรแปลเอา อย่าให้เราแปลมากนัก เวลาตายแล้วจึงเห่กันเป็นบ้า เผาศพนันนั้น เผาวันนี้ เป็นปี ๆ ก็ไม่ได้เผาแหละ เอาตองกันไว้วันนั้นแหละ พระพุทธเจ้าปริณิพพาน ๗ วันก็ถวายพระเพลิงเลย ในตำรับตำราก็มี พวกเรามันก็ก๊อปก็กลับเอาไว้อย่างนั้น

นี่แหละศาสนาคือความจริงไปอย่างนี้ ๆ นะ ศาสนาคือแสดงแต่ความจริงล้วน ๆ แต่เรื่องของกิเลสที่เป็นภัยแก่ศาสนามันเหยียบไปเลย ๆ เพราะอำนาจของกิเลสมันมาก ๆ ใครก็เห็นด้วยกัน ตัวกิเลสตัวหยาบ ๆ โลก ๆ เหยียบไปด้วยกัน ๆ ความจริงจึงไม่ค่อยมีเวลานี้ แม้ที่สุดผู้บำเพ็ญภาวนาที่ไหน พูดถึงเรื่องผลร้ายได้เกิดขึ้นจากการภาวนาว่าจิตใจสงบ มันไม่เชื่อ เข้าใจไหมล่ะ ก็เกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่ มัน มันไม่เคยทำใจให้สงบ แล้วคนอื่นว่าเขาทำใจของเขาสงบ พูดออกมาเท่านั้นไม่ได้ มันไม่เชื่อ มันลบเลย โคตรไม่เคยภาวนามันลบเลย ผู้ภาวนาท่านภาวนาอยู่ ท่านเสาะแสวงหาอะไรท่านก็ได้อันนั้น เราหาความชั่วก็ได้ชั่ว หาดีได้ดี บาปบุญมีอยู่ มรรคผลนิพพานมีอยู่ กิเลสมีอยู่ ธรรมมีอยู่ เครื่องยืนยันทางความชั่วความดีมีอยู่ด้วยกัน ทางความชั่วคือกิเลสพาสัตว์ให้ทำชั่ว ผลเป็นทุกข์มีอยู่

ทางความดีก็ธรรมนี้เป็นสาเหตุให้สัตว์ทั้งหลายทำดี ผลแห่งความดีมีอยู่ ทางแห่งความดีก็ไปละชิ ไปทางดี นั่นมีอยู่ แต่กิเลสมันข้ามฝั่งเข้ามาเหยียบเรื่องอรรถเรื่องธรรมไม่ให้มี ผู้ปฏิบัติอรรถธรรมหาแทบเป็นแทบตาย ทั้ง ๆ ที่มันไม่ได้มาสนใจปฏิบัตินะ มันคอยมาตัดคะแนนมาเหยียบย่ำ ว่าให้คะแนนเราไม่ยากพูด มาเหยียบย่ำลง ผู้ใดได้รับความสงบเย็นใจไม่เชื่อ ภาวนาจิตใจมีความสงบเยือกเย็นไม่เชื่อ เอ้า พูดถึงเรื่องท่านสำเร็จพระโสดา สกิทาคา อนาคา อรหนต์ ยิ่งไม่เชื่อใหญ่เลย เพราะกิเลสมันตาบอดหมดทั้งโคตรมัน มันจะเอาอะไรมาเชื่อ ผู้ตาดิท่านมีอยู่ ผู้ปฏิบัติพระพุทธเจ้าสอนธรรม พระพุทธเจ้าตาดิโลกวิทู รู้แจ้งโลกไปหมด นี้ผู้มาสอนธรรม แล้วผู้ปฏิบัติตามธรรม ธรรมนั้นก็ป็นสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ปฏิบัติตามนั้นเมื่อรู้เมื่อเห็นแล้วจะมาลบล้างท่านได้ยังไง ก็ท่านเป็นผู้ทำเอง ผลเป็นของท่านเอง เป็นสมบัติของท่านเอง เรามีอำนาจมาจากไหนจะมาลบล้างผลของคนอื่นที่ทำการไปทั้งดีและชั่วได้ละ

นี่ฟังซิ ฟัน้องทั้งหลาย เอ้า ฟังให้ดีนะ เวลานี้กิเลสมันตามเหยียบไปหมด ผู้บำเพ็ญคุณงามความดี กิเลสมันสร้างแต่ความชั่วมันจะเอาความดีมาจากไหน มันก็เอาความชั่วมาเหยียบโลกผู้ทำความดีทั้งหลายให้هلكเหลวไปตาม ๆ กัน ระวังนะ แล้วย้อนเข้ามาหาตัวของเราอีก จิตใจที่มันคิดถึงเรื่องภาวนา คุณงามความดี ในช่วงหนึ่งมันคิดไปทางความดีแค่นั้น แล้วมันคิดวิ่งตามกิเลสมากขนาดไหน วิ่งตามความโลภ

ความโกรธ ราคะตัณหา วิ่งไปตามโลกตามสงสารทั้ง ๆ ที่เดินจงกรมหย็อก ๆ ๆ นั่งภาวนาแต่อยู่แล้วปากก็อ้าด้วยนะ ไม่มีสติ วิ่งตามกิเลส แล้วเอามาเทียบกันแล้วในชั่วโมงนั้นนะ มันวิ่งตามกิเลสอ้าปากจนกระทั่งไม่จับนั้นมีมากขนาดไหน พอระลึกพุทโธ ๆ ได้ ถึง ๓ วินาทีเทอ เราชักสงสัยนะ กลัวไม่ได้ นี่ละกิเลสมันมีอำนาจมากในหัวใจของเรามันเหยียบเราอยู่ในทางจงกรม เหยียบเราอยู่ในเวลาภาวนาอยู่นั้นเข้าใจเทอ

เราพูดข้างนอกแล้วก็พูดเข้ามาข้างในซิ ว่าเขาแล้วก็ว่าเราซิ เพราะการพูดนี้พูดหาประโยชน์ ไม่ได้พูดเพื่อการดูถูกเหยียดหยามกัน อย่างนั้นไม่ใช่ธรรม ต้องพูดตามหลักความจริง อันนี้ก็เหมือนกัน เราภาวนามันเป็นยังไง เดินจงกรมมีสติติดอยู่หรือไม่ นั่งภาวนาได้เรื่องได้ราวอะไรหรือไม่ หรือมีแต่กิเลสมาเหยียบ ๆ อยู่ตลอดเวลา ถ้างั้นเหลวไหลใช้ไม่ได้นะ เอา หาหลักฐานพยานมายืนยัน ให้ธรรมท่านยืนยันให้ธรรมท่านตรวจดูพวกนักภาวนา เฉพาะอย่างยิ่งในครัวของเราแน่ละ เวลานี้มันเข้า ๒๐๐ แล้วนะเวลามีคนมาถามนี้ภาวนากันเทอ ใช้ ภาวนากันทั้งวัดแหละ ที่นี้ให้ธรรมท่านจดความจริงของพวกนี้เป็นยังไง กับเวลามันโกหกว่าภาวนากันทั้งวัด ให้ธรรมท่านจด ๆ เข้าใจไหม คือกิเลสมันหลอกว่า ภาวนาทั้งวันแหละว่างั้น

ที่นี้ธรรมจับเข้าไป ทั้งวันตายอะไรมันอ้าปากทั้งวัน อย่างนั้นถูกต้อง ที่นี้ก็เอาพยานที่นี้ เปิดประตูวัดป่าบ้านตาดนี่ออก แล้วให้ธรรมอ่านประกาศขึ้นมา ประกาศพวกนี้เขาปฏิญาณตนทั้งหมดว่าเขาเป็นนักภาวนา แม้ที่สุดพวกกระรอกกระแตอยู่ในนั้นก็ เป็นนักภาวนาด้วยกัน กระต่ายมีก็ตัวเลี้ยงกันไว้ มีแต่พวกนักภาวนา ภาวนาหมดอยู่ในนั้น ที่นี้พอให้ธรรมอ่านประกาศขึ้นตามหลักความจริงที่ได้ตรวจดูเรียบร้อยแล้วด้วยโลกวิทูของธรรม แล้วเปิดประตูไว้ด้วยนะ พอเปิดประตูนี้ออกกันไม่ทัน คือหลักธรรมชาติ พวกที่ว่าภาวนาเก่ง ๆ มันไม่ได้ภาวนา คือใครไม่ภาวนาให้ออกจากวัดทั้งหมด ไม่ได้ภาวนาออกหมดเลยถูกไสออก เอ้า เข้าภาวนาอยู่นะไม่ยอม ถูกไสหมด นี่คือความจริงไสออก คนภาวนามันจะตกค้างสักคนหรือสองคน

เหอ อยู่ในบัญชีไหน คนหนึ่งหรือสองคนพวกเรา นอกนั้นเห็นแต่ไหลออกไปโน้น ถูกความจริงไล่ออกไป ความจริงคือยังไง ความจอมปลอมมันว่าภาวนา ตลอดเปิด ไก่ หมู หมา อะไรอยู่ในนั้นเป็นนักภาวนาหมด นี่เป็นเรื่องของกิเลสมันหลอกสัตว์โลกเรา ที่นี้เอาธรรมจับมันไม่ได้ภาวนากัน เปิดประตูนี้พวกไม่ใช่ภาวนา พวกนักชีเกียจชีคร้านนี้ให้ออกให้หมด ไหลออกจนกระทั่งหัวชนกันที่ประตูวัด คือมันออกไม่ทันหัวชนกันตะไปเลย มีแต่พวกชีเกียจทั้งนั้น รวมแล้วเป็นยังไงเข้าใจเทอ นี่ละความจริงกับความจอมปลอม กิเลสมันว่าอย่างนั้นธรรมเป็นอย่างนี้ มันไม่ยอมฟังเสียงธรรม

กิเลสมันมีอำนาจ อำนาจในหัวใจเรานี้ อำนาจของกิเลสเหยียบเราไป ๆ ทีนี้อำนาจของ
คนชั่วว่ามันก็แบบเดียวกัน พวกมันเข้าใจหรือ

ผู้ทำคุณงามความดีแทบเป็นแทบตาย ท่านเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งมรรคซึ่งผลจากการ
บำเพ็ญของท่าน มันไม่ยอมรับ มันไม่ได้ทำแต่มาคอยเหยียบย่ำทำลาย อย่างนี้แหละ
กิเลสทุกวันนี้ พวกมันจำเอนนะ วันนั้นก็พูดเพียงเท่านี้เสียก่อน ถ้าพูดมากกว่านี้เดี๋ยววัน
หลังจะไม่ได้อะไรมาพูดอีก มันหมดแล้วเวลานี้ เอาการพอ ต้องสงวนไว้ชิวของมันน้อย

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.in.th